

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köbalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesténé Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

A szétoszlott királyi táblák.

A nagy kérdést, a mihez oly sok igazságügyi és magánérdek fűződik, a melyet a helyes igazságügyi politika elodázhatlan követelményei tüntek napirendre, az igazságügyminiszter által bemutatott törv.-javaslat 29 §-ban tárgyalja. S ezzel — legalább egyelőre — vége a licitációnak, melyet az ország nagyobb-kisebb városai tartottak s mely egyik-másiknak áldozatkészségét a végletekig fokozta s vége annak a visszatetsző játéknak, a melyet a sajtó némely része a törvényjavaslatnak székhelyek nélkül való közlésével magának megengedett.

A javaslat a kir. ítélőtáblák létszámát tizenegyben állapítja meg s a székhelyeket megjelöli. A nagy közönségre nézve politikai és culturalis szempontból ez képezi a javaslat legfontosabb részét. Hisz a fölött, hogy a királyi táblákat, eminenter a budapestit, decentralisálni kell, az irányadó körök tulnyomó többségénél eltérés nem volt. Csak a miként? képezte vita tárgyát; s ezt legtöbbször a székhelyek kérdésével azonosították. S e tekintetben sok városban fog a csalódás keserű utóíze visszamaradni. Mert a míg egyfelől kétségtelen az, hogy a székhelyekül kijelölt városok mindenike jogos igénynyel bir egy másodfoku bírósághoz, addig másfelől bizonyos az is, hogy az ország több más városának ambíciója sem jogosulatlan. Arad, Brassó, Nagy-Szeben, Sopron s több más kerületi központ, mint nagyobb vidékek culturalis és kereskedelmi emporiuma, igen alkalmas volna egy egy királyi ítélőtábla elhelyezésére. A székhelyek száma azonban nem szaporítható, mert eltekintve a kérdés pénzügyi oldalától, az indokolásban felhozott statisztikai adatok szerint terület és népesség úgy oszlanak el a királyi táblák közt, hogy az más cultur-államok hasonló viszonyainak megfelel. A kis területre szorított s így természetesen csekély létszámmal bíró királyi táblák, mint elaprózott kis testületek nem tölthetnék be hivatásukat.

A javaslat a szóbeli polgári és bünvádi perjog számára akar keretül szolgálni s az indokolásban azt a főfontosságú kijelentést teszi, hogy a királyi táblákat az ország lakosai

számára azért kell hozzáférhetővé tenni, mivel alkotandó polgári és bünvádi perrendtartásunk az érdembeli felbbezést fenn fogja tartani.

A javaslatnak két alapvető gondolata az alsóbb bíróságok működésének ellenőrzése és az ítélő bírák képzése.

Az előbbire nézve köztudomású, hogy a királyi ítélőtáblák ma az első folyamodású bíróságok fölött semmi ellenőrzést vagy felügyeletet sem gyakorolnak. Ma a két ítélő forum között semmi szervi összefüggés sincs. Hogy mennyit dolgozik az alsóbb bíróság, a fölött az igazságügyminiszter gyakorol főfelügyeletet az évenként fölterjesztetni szokott ügyforgalmi kimutatások alapján, melyekből azonban csakis az elintézett ügyek számát, de sem azok minőségét, sem az elintézés mikéntjét kivenni nem lehet, mert ez nem főfelügyelet, hanem csakis közvetlen felügyelet és ellenőrzés által kísérhető figyelemmel. A jogkereső közönséget pedig nem az érdekli, hogy hány számot intézett el a bíró, hanem főként az, hogy mikor és miként intézte el azt. A királyi ítélőtáblák a területükön működő egy néhány bíróság személyzetét ismerni fogják nem csak működésük után, hanem személyesen is, tehát a felügyelet sokkal közvetlenebb s így hatékonyabb lesz; sőt, miután a másodfoku bíró eljárását úgy a jelenleg hatályban levő, mint a kilátásba helyezett perjog szerint és hivatásánál fogva revideálni, felülvizsgálni fogja: a felügyelet úgy igazságszolgáltatási, mint adminisztratív tekintetben egy kézben összpontosul s ennél fogva a kitérített cél a legnagyobb valószínűség szerint el is érendi.

A másik alapvető ujtása a javaslatnak a tanácsjegyzői intézmény oly alakban való szervezése, hogy az a bíróságok nevelő intézetévé, előkészítő iskolájává legyen.

Az ítélőtáblákhoz albirák fognak mint tanácsjegyzők beosztatni. Oly ifjabb erők tehát, a melyek nemcsak a szükséges elméleti képzettséggel, de már némi gyakorlati jártassággal is bírnak s így megvan náluk a feltétel arra, hogy a királyi ítélőtáblák magasabb és tisztább légkörében jeles bírákká

képződjenek s megállapodott jogi nézetekkel térjenek vissza az első forumhoz.

Nevezetes és nagy hordejővel bíró ujtása a javaslatnak a concretal-status felállítására, mely az ítélőtáblák tanácselnökei, bírái és tanácsjegyzőire s a kezelő és számvevő személyzetre terjedne ki.

Ez az összlétszám a bírói kar egy rég panasztól sérelmet orvosolja s hogy csak országos és nem kerületi szervezettel bírhat, az kétséget nem szenved. Óhajtható volna — s a javaslat ez iránt ígéretet is tesz — hogy ez az intézkedés valamennyi bíróra mind a három fokon mielőbb kiterjesztessék. Megszűnnék ez által jórészen a bírákra és a közfelfogásra is oly depravaló hatással bíró folyamodás minden fokozati előléptetésért és megszűnnék talán a protekció-keresés is. Ha a magasabb rang- és fizetésbe való fokozatos előléptetés megszüntetné az elsőfoku bíróságoknál ma észlelhető nagymérvű s az igazságszolgáltatás állandóságát a legkomolyabban fenyegető hullámozást, akkor elmondhatjuk, hogy bírói szervezetünk egyik legsúlyosabb baja sanáltatott.

Hogy a javaslat minden ítélőtábla mellé királyi főügyészséget állít fel, az természetes folyamánya a contemplant közvetlen szóbeli peres eljárásnak s hogy a főügyészi állások egyelőre, a szóbeliségen alapuló perrendtartás behozataláig nem fognak mind betöltetni, az az előzményekből önként következik.

A királyi főügyészségek az ítélőtáblákkal szervi összefüggésben fognak állani; az összekötő kapcsolatot a számvevőség képezendő, mely szintén új intézmény lesz s tulajdonképeni hivatása abban álland, hogy a kezelés és számadás átvételével a főügyészségeket tulajdonképeni hivatásuknak, az igazságszolgáltatásnak visszaadja.

Ezek a törvényjavaslat nevezetesebb ujtásai és intézkedései. Oly organizatorius mű, mely szerzőjének dicsőségére válik s ha törvényerőre emelkedik, egy egészen új aerának fogja kiindulási pontját, kezdetét képezni.

Végül felemlítjük, hogy az igazságügyminiszter közzéteszi azon városok neveit, szám szerint 22, a melyek királyi tábla felállításáért folyamodtak és magukat kisebb-nagyobb

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Carmen Sylva és kiválóbb nőalakjai.

Tanulmány:
Harmath Lujzától.
(Folytatás.)

Majd így ír:

„Mi mindaketten csak olyat tehetünk, mely tiszteletet szerez egymás előtt számunkra. Ha szökve, atyám akarata nélkül mennék hozzád, jöhetne egy perc életedben, mikor ez eszedbe jutván, elvesztenéd a belém helyezett bizalmadat. Nem szabad soha, hogy szégyeljem magamat előtted: ezt nem élném túl! S pedig megcsalva atyámat, nézhetnék-e bátran szemedbe? A te Ulládat bűn ne terhelje soha!“

„Vannak nők, — írja másik levelében — kik mint az ezer színárnyalatu libellák vagy a gyors szárnyu fecskék, ide-oda röpködnek a légben; vannak, kik mint a kaméliák és orchideák minden melegházban díszlenek. Én egyikhez sem számítom magamat. Repkény vagyok, mely szorosan átölve tartja azt, a mire egyszer felkuszott s ha letépik, elhervad, elpusztul. Én szeretek és bízom a mindenhatóban, hogy e nagy szerelmet nem azért ültette szívembe, hogy annak csak fájdalmait érezzem. Te azért esel

kétségbe Brunó, mert nincs hited. A hit istenhez emeli lelkeinket és megtisztítja fogalmainkat.“

Lehet-e lélekemelőbb szavakat adni egy nő akaira?

Zola hivei talán mosolyognak e fenséges idealismuson, ám tegyék. E mosolyt nem irigylem tőlük. Valódi nő nem létezhet idealismus, magasztos fogalom nélkül.

Ulrika hercegnő olyan eszmény, kiért lehetetlen nem lelkesülnünk.

Midőn atyja mindent elkövet, hogy feledtesse leányával kedvesét, midőn az ifju mind sürgősebben könyörög, hogy legyen övé, még tart a harc lelkében az atyja iránti kötelesség és szerelme között; de midőn férjhez akarják adni egy hercegre, annak nyíltan elmondja szíve történetét s fölemelt fővel atyja elé lépve, határozottan kijelenti, hogy soha sem lesz másé s még egyszer kéri beleegyezését a Brunóval való házassághoz.

— Soha! — feleli atyja.

— Jól van. Te kényszeri tesz reá, hogy a karatod nélkül is övé legyenek. Egy Rauchensteini soha sem lehet hűtelen adott szavához és én szavamot adtam, hogy övé lesznek. Én Harmath Brunó neje leszek, atyám!

— Eredj!

És aztán szerelmét követve, ott hagy fényt pompát, rangot s az ifju tanárral lép oltár elé.

De nézzük egy másik regényét.

„Astra“, melynek magyar fordítását a „P. Napló“ tárczája közli — fiatal, rajongó leány, ki érintetlen lelkével a nevelőházból egyenesen a világba lép. Láthatóba megy néjéhez, hol annak családja, férje, környezete s minden, mit lát, nagy benyomást tesz élénk szellemére. De ő is ép oly benyomást tesz másokra, elbájol mindenkit, ki csak közelébe jut. Csakhamar élénk események központja lesz. A gyermekek csak Astrával mulatnak, sőt a szomszédok egy gazdag földbirtokos ifju felbontván eljegyzését érte, nemsokára mint komoly kőről lép fel. Kineveti: hisz mit tud ő a komoly életről! Vidáman röpköd, mint lepke a napfényes légben, a nélkül, hogy tudná, hol fog megszállani. Énekel, tánczol és kacag, mint a tavasz vidám madarai, s vidámságában osztozik egész környezete. Sejtelve sem iévén a rosszról, mit sem lát abban, hogy sógorával naponként kilovagol, majd együtt járnak el a vidék szebb pontjaihoz vázlatokat felvenni, a miben mindkettő művész. Nagy-

áldozatokra kötelezték. Ezek közül Arad magaslik ki 450,000 frtot tevő ajánlatával. De érdekesebb reánk nézve az, hogy Brassó szabad királyi város, az országnak Budapest után első kereskedelmi és ipari góczpontja nemcsak ajánlatot nem tett, de sőt még csak nem is folyamodott királyi tábláért. Ennek érdekes pendentje, hogy Nagy-Szeben kérelmezett.

Román lapszemle.

Rossz husvétja volt a „Gazetának“, mint ő maga bevallja; Nagy-Váradról rontották el a legszebb ünnepét s így míg Bolgárszegben az atyafiak egész nap lövöldöztek, ő azalatt odahaza szomorkodott. Dr. Lauran Ágoston gör.-kath. kanonok volt a „Gazeta“ ünnepének megrontója. Története ez:

A magyar lapok megmagyarázták volt a „Gazetának“ és „Tribunának“, hogy a belényesi gör. kath. középiskolával semmi méltatlanság sem történt az által, hogy annak négy felső osztályában az állam nyelve terjedelmesebben taníttatik. Ellenkezőleg ezzel éppen a román ifjak fognak nyerni, mert ha az állam nyelvét tudni fogják, nyitva állandó előttük a pálya s nem kell Romániába vándorolniok. Ez elég világos volt.

Erre a „Gazeta“ roppant zavarba jött. Nem birta magát tájékozni s kért fát-füvet, hogy világossítsák fel őt most már a dolog valóságáról. Dr. Lauran Ágost kanonok aztán felvilágosította úgy, hogy elrontotta a „Gazeta“ husvétját. A doktor ur megmagyarázta kézzelfoghatólag, hogy a belényesi gör. kath. középiskolát nem engedik oda prédára a nationalis táknak. Megvannak azon középiskolának specielis érdekei, melyeket az intézők szem előtt tartanak s nem kérnek tanácsot azoktól a papoktól, a kik mindannyian igen jól beszélnek magyarul és most mégis a magyar nyelv ellen zakatolnak Brassóban és Szebenben.

Kapott is a doktor ur erre az őszinte levélre a nekibusult „Gazeta“-tól három hasábos jeremiádot. Keservesen esik neki, hogy miért akar dr. Lauran a kormányval békében élni, a közvéleményt lecsendesíteni. A „Gazeta“ a lapokban és a zsinaton szeretné az ügyet elintézni, mert hite szerint csak a zsinat volna képes ezt a szerencsétlen(?) ügyet elintézni, mert ez az ügy a jóérzelmű(?) románok ügye. Lauran kanonok pedig éppen azt adja tudtára a tulzó nationalisták tábornak, hogy ne dugja faze-kát a más tűzéhez, ne bajlódjék a más iskolájával. Egy szó, mint száz: „Nem kell a nationalisták nagy lármája...“

Csinos elutasítás, de így legalább leveszik napirendről azt a középiskolát s békét hagynak a tanuló ifjuságnak. Bár úgy lenne!

Czenkalji.

Képkiallítás Brassóban.

(Vége.)

A többi képre nézve csoportonként haladva, lássuk először a történelmi festészet kiállítandó termékeit. Tudja mindenki, hogy a festészet ez ága hazánkban meglehetősen parlagon van hagyva s így e téren nem is számíthattunk tömeges bemutatásra; de különösen két mű kárpótolni fog bennünket a nagyobb szám hiányáért. Az egyik Than Mórnak, a jeles fresco-festőnek erőteljes compositioja: „Az ezer éves honfoglalás“ című vázlat, a másik Mol-

nár Józsefnek Schlauch Lőrincz nagyváradi püspök tulajdonát képező szép képe: „Krisztus 12-éves korában a templomban a tudósok közt.“

Arcképet aránylag szintén keveset sikerült megszerezni a kiállítás számára; lépések tétettek ugyan Benczur egyik-másik híres portraitéjának megnyerésére, de sikertelenül. Egyébiránt a fmit kapunk, e téren is ki fog elégiteni bennünket; hisz eljő, hogy a nevesebbeket említsem, Than Mór egy olasz ur nő arcképe XIV. századbéli öltözkében, továbbá Vastagh György egy férfi arcképe.

Igen szép számmal s jeles művekkel lesznek bemutatva tájkép festőink, közöttük nevezetesen a nemrég elhunyt nagynevű Ligeti Antal a taormai amphitheatrumból felvett „Aetnája“, „Párkány vidéke“ s néhány kisebb művével.

Látni fogjuk az olasz tájak klasszikusa, Markó Károlytól a „Palazzaccio Florenz mellett“ s a „Stazema Serravezzánál“ című képeket, továbbá Telepy Károlytól, a társulat jeles műtárnokától, ki kiállításunkat is rendezni fogja, egy „Csernapataki részletet“, „A megyeri hajóépítő telepet“, „A csor-bai tavat“ s egyebeket. Itt lesznek a balatoni tájak utánozhatatlan finomságú s élethűségű ábrázolásának: Mészöly Gézának két balatoni tája tehennel, a „Peti malom“ s „Patak partján“ című remekei, továbbá Spányi, Brodszky, Molnár József, Tölgyessy, Aggházy s Valentiny néhány szebbnél-szebb képe.

Említsük még e helyen állatfestészetünk jeles képviselőjét, Pallik Bélát, kinek több szép alkotásában lesz alkalmunk gyönyörködni, nevezetesen néhány birka-képben, mely téren ő ma tudvalevőleg europaszerte utólrhetlen specialista.

A tájképek mellett igen szépen lesz bemutatva a genre. Messze vezetne, ha e már így is hosszúra nyult tájékoztatót e faj nagyszámu jeles termékeire is ki akarnám terjeszteni. Már a választás is nehéz volna s különben is annak idejében beszélni fognak e képek maguk s így csak pár név fölemlítésére szorítkozom, melyek elég biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy a magyar festészet legbuzgóbban s legszebb sikerrel művelt ága jeles művekkel lesz nálunk bemutatva. Enevek: Feszty, Bihari, Peske, Aggházy, Ebner, Margitay, Roskovics, Pataky.

Ugy hiszem, e kis izlelítő eléggé meggyőzhet olvasóimat, hogy városunk rendkívüli művelzetnek néz elébe; de hiszem azt is, hogy e ritka — tudja Isten mikor visszatérő — alkalmat fel fogja használni minden színpad fogékony, művelt közönségünk s tömeges látogatásával fogja támogatni azt az ideális törekvést, melyet az országos képzőművészeti társulat zászlójára tűzött. Mutassa meg közönségünk, hogy Brassó intelligencia dolgában legelső hazai városaink között foglal helyet.

B.

A virágok védelme erdön és mezőn.

Első sétánk április hó elsején volt. Ifju és öreg igyekezett a szabadba. Estefelég csoportonként lehetett látni a levegő-élvezők tömegét, kik a tisztán tartott kavicsos utakon élvezték a tavaszi nap első sugarait, a zsenge fü és rügyező fák ozóndus levegőjét tele tudóval szittták magukba. Elragadó volt a kilátás a még félig hóval fedett hegygerinczekre, melyek a sötét erdők mögött éles ellentét gyanánt kiemelkedtek. Vidám gyerekek suhantak el mellettünk

májfű, primula vagy anemona csokrot vive kezükben melyet a köröskörül elterülő erdőből szedtek. Az ut mentén sehol nem volt látható egy tavaszi kis virág. Annál többet lehetett azonban az ösvényen elszórva találni, s így nem csoda ha az ut mentén méter szélességig még egy sem volt látható. S valjon nem visszas dolog-e, hogy a gyerekek csupa kedvtelésből a szingazdag virágokból csokrot kötnek s midőn azt vinni megúnják, ellökik? Gyakran lehet látni márcziusi séták alkalmával hóvirágot tövestől kitépve, sőt még bimbójában is nagy mennyiségben az ösvényeken elszórtan heverni. Még annyira sem tudott menni, hogy annyi tisztelőben részesüljön, miszerint csokorban foglaljon helyet, de egyuttal azon helyen lepusztult e kis virág magva is úgy, hogy a következő évben sem várhatjuk, hogy fejecskejét a tavasz hirnöke gyanánt felüsse.

A virágoknak illetén irtása megérdemli, hogy megróvásában részesüljön s mint csunya pajkosság elítéltesse. S csak egy lépés választja el azon durvaságtól, mely a mezei virágok koronájának leverése, valamint a fák és ültetvények megrongálásában áll. Csupán dorgálással ezen pajkosságnak elejét venni aligha lesz, lehetséges hanem alkalmi oktatásnak kell ezt megelőznie. S kételkedni nem lehet, hogy ha az oktatás a kellő időben és helyen gyakoroltatik, eredményes ne lehetne; mert szomorú volna, ha a gyermekekbe a szülők és tanítók beoltani nem tudnák, hogy a virágok nem arra valók miszerint azokat széttépjük, hanem, hogy azokkal magunkat ékesítsük, mint a hogy ékeskedik az erdő és mező ezen díszé által, s nyújtja látogatójának a legkedvesebb élvezetet.

Tartsuk tehát vissza az ifjúságot az ily nyers mulatságtól, a mit csak oktatás és jó példaadás által érhetünk el.

S z i n h á z.

Szombaton, 1890. ápril. 19-én Berla jutalomjátékául: „Tell Vilmos“ került színre. A nézőtér ez este szokatlan látványt nyújtott. — A hova néztünk, mindenütt csak érdeklődéstől kigyulladt diákarcok, a boldog abiturienti kor képviselői, felvonás közben hevesen gestikulálva, vagy elmélyedve az „Universal Bibliothek“ Tell kiadásának apró betűibe, játék alatt pedig ragyogó szemekkel kísérve a színpad csodáit s lelkesedve oly szent meggyőződéssel, hogy szinte repesett az ember szíve örömben. A beneficians meg lehetett elégedve választásával. Maga az előadás ezuttal több fogyatékoságot mutatott fel. Első sorban komoly megrovást érdemel a darab kegyetlen megesonkítása; Schiller talán mégis több pietásra tarthat számot, mint hogy egyik örökbecsű remekének egy jelenet híján egész utolsó felvonását töröljék! Van-e fogalma róla annak, ki e vandalizmust elkövette, hogy mily képtelen eljárás a darab összes főbb szereplőit a IV. felvonás végén a küssnachtsi utra changirozni, hogy a darab úgy a hogy befejeztessék? A rendezés egyébként is meglehetősen lanya volt; nem beszélék a Rütli-jelenetről, hol a kedvezőtlen térvizonyokkal lehet mentegetőzni, de már másképen áll a dolog az almalövés jeleneténél. Maga a lövés alatt Tell el van fedve a nézők elől, helyes; de mivel lehet indokolni, hogy Tell egész hatalmas lelki küzdelme, mely e lövést megelőzi, a nézőtér baloldaláról nem volt figyelemmel kísérhető a színpad előterében állók ügyet-

nak, nemesnek, kiválónak találja e férfit, társalgása elragadja, szelleme rendkívüli befolyást gyakorol rá.

„Mily boldog Margit, — írja anyjának, hogy ily férjet birhat! A többi kiket, ismerék, oly kicsiny né törpül mellette, hogy alig látszik. Sander szellemessége valóban elragadó!“

És öntudatlanul, gyermekded szíve egész idealismusával mély, rajongó szerelemre gyulad e szerinte kiváló férfit iránt és szereti, habár gyűlölni akarja, még akkor is, midőn az leszállva az eszményi magaslatról, hova képzelete helyezte, emberré, közönséges emberré törpül s kész lerombolni a fennálló társadalmi törvények korlátait.

Astra, ugyszólván néhány óra alatt fejlődött a játszi vidám gyermekből komoly, női méltóságát érező nagy leánynya. A férfi ajánlata, hogy menjen vele ki a nagy világba, hogy ne gondoljon a köznapitátekkel, mélyen sérti. Gondolatai sokkal tisztább légkörből valók, hogysem megértse az ut sáros porát, hova őt eszményképe lerántani szeretné. Főnt a magasban él, honnan leszállani tiltja nemes erkölcsi érzése s a finom légkör, melyben nevelve volt.

Szinte érzi, mily végtelen suly nehezedik rá: azoknak szerencsétlensége, kikért életét áldozná. Anyjához vágyik, ir, hogy hívja őt haza, mentse meg ez ember vészthozó befolyásától, mentse meg a lázadásra hajlandó önszívétől, midőn válasza és védelem helyett anyja haláláról kapja a hirt. Mélyen egészlelkében megrendíti ez újabb fájdalom s remegve tekint körül segélyért, ép úgy mint a vízbehaló, ki látja a jövő perczben a feje fölött összeesapkodó hullámokat.

És nem nyújt senki segélykezet, elhagyatva áll a vihar útjában; érzi, hogy önmaga erejéből kell kiküzdenie magát e borzalmas helyzetből, hová az összetörő események sodorták.

Anyja halála folytán ninesen otthona, itt kell élnie nénje házában, hol tudja, hogy nem volna szabad élnie. Gyorsan határoz. Ir az ifjunak, ki érte bontotta fel eljegyzését és kiről tudja, hogy rajongásig szereti, s kezét igéri oda, melyet egykor bizonytalan időre megtagadott tőle. Midőn az ifju boldogan megjelenik, a nélkül, hogy tudna valaki róla, jegyet vált vele s így mutatja be mint jegyesét a családnak.

Ezzel szinte bevégezettnek tekinthetnők a regényt, de nem. Carmen Sylva átviszi kiváló alakjait az élet minden szenvedésein, tűzpróbáin, hogy tömör alakot nyerjenek.

Astra a sógora iránti elfojtott szerelemmel férje oldalán nem boldog. Környezete mindennapi, alantas fogalommal bir, férje e befolyások alatt áll s hol csupán az anyagról van szó, e finom légies alak boldog természetesen nem lehet. De hősies lélekkel viseli önalkotta sorsát. Tudja, hogy nagy áron, de csakis így vásárolhatta meg testvérenje nyugalmit. Azt hiszi, eltávozva e házból, szakított mindennel. Hónapokon át kerüli a találkozást s csak akkor határozza el, hogy fölkeresi nénjét, midőn annak leveleiből és sógora szavaiból — ki időközben meglátogatja, mintha mi sem történt volna közöttük — úgy értesül, hogy a régi boldogság helyreállt egészen.

Karácsony napja volt az öröm ünnepe s Astra, ki férje nélkül marad nénje házában, annyi vidám mosolyt lát maga körül, hogy egészen tévútra vezeteti magát. A látszat szerint önfeláldozása nem volt eredménytelen, boldogsága, talán élete árán, de megszerezte számukra a nyugalmat.

(Folytatása következik.)

len elhelyezése miatt? Több ily boszantó apróságot lehetne még felsorolnom, de ezuttal legyen elég még egy kérdés: Hol maradt a lakodalmass zene Gessler megöletésénél? Lehetetlen, hogy a zene megrázó contrastjáról a rendező számot ne adott volna magának, hanem annál bizonyosabb, hogy ez egyszer vásári munkát végzett.

Berla a czimszerepet játszotta a nála megszokott művészi ambícióval s annak alaphangját mindjárt első jelenetében, Baumgarten megmentésénél, kitűnően eltalálta. A tett egyszerű embere volt, ki a beszéd művészetéhez nem ért s ez maradt mindig, legszenvedélyesebb felindulásában is a szilárd, magát nem ismerő, de azért öntudatlanul is mindig az igazit eltaláló férfiú. Játékának fénypontja volt az almalövés s az ezt megelőző jelenet erőteljesen szavalt eme helyével: „Meint Ihr, wenn ich die Kraft gebrauchen wollte, Ich würde mich vor ihren Spiessen fürchten?“ Nagy monologja, a mi a feltölgást illeti, szintén szépen sikerült; a csendes magába mélyedés hangján volt mondván, mely itt egyedül helyes.

Csak egy kifogást legyen szabad tennünk, melyet Berla ellen már több ízben lett volna alkalmunk hangsúlyozni, ha tekintetbe nem vesszük e kiváló színész nagy elfoglaltságát: szerepeink hosszabb lélekzetű helyein ugyanis nem teljesen független a sugótól. A szombati ünnepies színezetű estén mégis egy kissé nagyobb önállóságot óhajtottunk volna. A többi szereplő közül dicsérettel említjük Rottmant, ki Stauffacher szerepét férfiasan, melegen szavalta. Melchthal Arnold egy helybeli műkedvelő ur kezeiben volt; az ifjú szabadsághős ugyanis eleget szenvedett szegény a landenbergitől, ne tetőzzük hát kritikánkkal keserveit. Niedt Gesslerben nem eléggé tüntette fel az áldozatára tervszerűen leselkedő gaz lelket s erőszakoskodása is kissé halványnak tetszett. Jól alakította Attnghausent Freytag, Berthát Friedländer k. a., Tell fiát Robe k. a. Az utóbbihoz csak egy indiscret kérdésünk volna: valóban hiszi-e, hogy Schweizban a fiúcskák egyik községből a másikba kalap nélkül szaladgálnak.

B.

Vasárnap a Kosta-féle „Blitzmädel“ bohózatot mulatott a nem épen nagy számu közönség. A bohózat maga se nem új, se nem jó s így tehát nem csodálható, hogy a közönségre nem volt nagy vonzó hatással.

A darab cselekvénye alig több a semminél; de van benne egynéhány hálás szerep s ezek közül leghálásabb a czimszerep, melynek kedvéért iratott meg az egész darab. S ezen czimszerepben Wolf-Seletzkyné ki is tett magáért; valóban bámulatos sokoldalúságot fejtett ki: a második felvonásban mint francia marquisnő, a harmadikban mint spanyol tánczosnő és az utolsóban mint német diák lépett fel s mindegyik minőségében más és más, de mindig egyaránt elragadó volt. Legjobban a francia marquisnő jellemzése sikerült; a német nyelvnek francziás kiejtése, minden lépése és mozdulata, élénk arczjátéka igazán jellemző és harmonikus képet nyújtottak.

Mellette Berla vált ki leginkább, ki Sternheim gróf szerepében sikerült maszkja által támogatva az öreg rouét, oly kitűnően és élethűen adta a legkisebb részletekig, hogy a néző zavarba jöhetett, vajjon csak színész ábrázolta-e a gróft vagy valósággal annak salonjában voltunk-e. Indra, mint a „Blitzmädel“ partnerje, szintén különböző szerepekben lépett föl s neki is sokoldalúnak kellett volna lennie, mint Wolf-Seletzkynének. Azonban ő első sorban tulságosan grotesque volt s másodsor akár mint abbé, akár mint ballet mester vagy vén diák, mindig csak Indra volt; szóval nem jellemzett, hanem önmagát mutatta be mindig. Igen kitűnő volt — mint rendesen — Freytag a német professor szerepében. A többi szereplők közül még Förster k. a.-t és Swobodat említjük meg dicsőreleg.

W.

NAPI HIREK.

A brassói ev. esperesség összes egyházai tegnapelőtt (ápr. 20.) tartották püspökvalasztó közgyűlésüket. Értesülésünk szerint mind a tizenkét egyház szavazatát Zelenka Pál hegyaljai főesperesre s miszkolci lelkészre adta. Ezzel egyidejűleg vesszük hírét, hogy az esperesség másodfelügyelője, Rombauer Emil áll. főreáliskolai igazgató, ki az esperesség fennállása óta a felügyelői teendőket ellátta, ez állásáról f. hó 12 én lemondott. Alig csalódunk, ha lemondását a fentebbi szavazási eredménnyel, mely az április hó 11-én megtartott esperességi értekezlet által kétsége-

lenné vált, hozzukjokozati kapcsolatba, mert úgy tudjuk, Rombauer Emil is egyike volt azoknak, kik a tiszai kerület összes egyházaival intézett felhívásban Farbak József nyiregyházi lelkészt candidáltak a püspöki székre s e jelölt mellett foglalt állást a leghatározottabban. Az esperesség egy év előtt megválasztott első felügyelője Fabiny Ferencz. kir. táblai bírónak e hivatalába való ünnepélyes beiktatása, mint értesülünk, május hó 15-én, egy e célra Brassóba egybehívott rendkívüli esperességi közgyűlésen fog Moór Gyula főesperes által eszközöltetni. A beiktatásra hír szerint számos vendég szándékozik lejönni.

A Rosé-féle négyes társaság tagjai vasárnap érkeztek meg városunkba. A vonatnál a philharmoniai társaság küldöttsége s több zenekedvelő fogadta őket. A művészek Aradról, illetőleg Nagy-Szebenből jöttek; mindkét városban zsufolt teremben, a közönség lelkes tetszésnyilvánításai között játszottak. Nem mulaszthatjuk el e kiváló műélvezettel kecsegtető mai hangversenyt olvasóink figyelmébe ajánlani. Az est műsora: Beethoven G-dur négyes, Schubertnek D-moll négyese a híres variációkkal s Volkmann E-moll quartettje. Jegyek délután Zeidner könyvkereskedésében, este pedig a pénztárnál kaphatók.

Munkáskör Brassóban. A vasárnap délután az „Európa“ termében tartott munkás-gyűlés, melyen közel 400 egyén vett részt, kimondta a brassói munkáskör megalapítását. Az elég rendesen lefolyt gyűlésről, melyen Simotta Ferencz elnököl, térszűke miatt csak jövő számunkban referálhatunk.

Felhívás jótékonyagra. Borbély Antal helybeli harisnyaszövő a f. hó 18-diki tűzvész által mindezt elvesztette s nevével és két kis gyermekével — mint azt a városi kapitányság hivatalosan bizonyítja — a legnagyobb nyomorral küzd. Ajánljuk t. olvasóink szives bőkezűségébe s egyúttal kijelentjük, hogy esetleges könyöradományok gyűjtésére szívesen vállalkozunk s azokat lapunkban nyugtázni fogjuk. A „Brassó“ szerkesztősége e célra 1 frtot adományozott.

Orbán Balázs meghalt. Bárány Orbán Balázs orsz. képviselő f. hó 19-én rövid betegség után 60 éves korában meghalt. Orbán Balázs halála nagy veszteség nemcsak a függetlenségi pártra, melyhez tartozott, nemcsak a képviselőházra, melynek 1871. óta tagja volt, de egyszersmind a magyar történetírásra is. — A képviselőházban, mint igazi székelly ember a székelység érdekeinek buzgó szószólója volt. Nagyobb irodalmi művei: Utazás a Keleten, (6 kötet), Kelet tündér világa (fordítás), Székelyföld leírása (6 kötet), Torda monográfiája. Orbán 75,000 forintot hagyományozott az E. M. K. E.-nek. Hült tetemeit 20-án Budapesten beszentelték s azután vasuton Székely-Udvarhelyre szállították, hogy a családi sirboltban helyeztessenek el. A Berettyó-Ujfalusi választókerületben, melynek Orbán volt a képviselője, a függetlenségi párt Csánády Sándort szándékozik fölléptetni, ki ezen kerületet azelőtt már képviselte.

Gróf Kun Kocsárdnál. Mint az „E. H.“-ban olvassuk: Az Emke igazgató választmányának f. hó 12-iki ülése határozatából f. hó 13-án reggel utaztak le Algyógyra Tormay Béla miniszteri tanácsos belevonásával Bartha Miklós alelnök, Sándor József főtitkár, Merza Lajos főpénztáros és K. Sándor József választmányi tag. Föladatuk volt, hogy a székelly szakosztály, illetve igazgató választmány már ismertettük határozata alapján a bizottság érintkezésbe lépjen a nagy alapítóval, mi a nézete a földmívelési miniszternek Horváth Gyula alelnök útján keletkezett azon tervéről, mely szerint hajlandó volna az Emkének a lehető legnagyobb állami segélyeket nyújtani, ha a gróf Kun Kocsárd alapítványi birtokán egy székelly jellegű iskola létesítették. Mint tegnap jelentették — gr. Kun Kocsárd a legmelegebben fogadta az eszmét, melyet már megelőzőleg maga is ápol s nemcsak közjegyzői nyilatkozattal jelentette ki hozzájárulását az eszméhez, hanem az iskola létesítése esetére újabb alapítványként az egyesületnek ajándékozni ígérte igen értékes szászvárosi két házát is. A kölcsönös megbeszélések alapján Tormay Béla min. tanácsos bizatott meg, hogy az iskola tervezetét kidolgozza, mely esetleg már a május 12-iki választmányi gyűlés elé kerülhet. A bizottság f. hó 15-én hagyta el Algyógyot.

Népfelkelő-tisztek kiképezésére az idén is fognak cursusok tartatni, ha egy-egy tanfolyamra legalább tíz résztvevő jelentkezik. A tanfolyamok június 17-én kezdődnek és három hétig tartanak. Gyalogsági cursusok Budapest, Békés-Gyula, Debreczen, Nagyvárad, Szeged, Szabadka, Versetz, Lugos, Kassa, Mis-

kolez, Munkács, Szathmár-Németi, Pozsony, Nyitra, Trencsén, Besztercebánya, Sopron, Székesfehérvár, Pécs, Nagy-Kanizsa, Kolozsvár, Maros-Vásárhely, Nagy-Szeben, Brassó, Zágráb, Károlyváros, Belovár és Vinkovce városokban; lovasságiak pedig Budapest, Debreczen Arad, Kecskemét, Kassa, Vác, Pápa, Pécs, Maros-Vásárhely és Varasdin városokban fognak létesítettetni. A fölvételért való folyamodványok május 1-ig azon népfelkelői kerületi parancsnoksághoz nyújtandók be, melynek területén a folyamodó tartózkodik; ezen parancsnokságok egyúttal közelebbi felviágosításokkal is szolgálnak.

Kapácsy Dezső sajtó alatt levő költeményeire vonatkozólag, szerző tiszteletteljesen felkéri mindazon szíves gyűjtőit, kik gyűjtéseiket már befejezték, hogy gyűjtőiveiket s az ezen begyűlt összeget, a nyomtatandó példányok száma iránti tájékoztató végett, hozzá haladéktalanul, legkésőbb f. hó 23-áig beküldeni szíveskedjenek.

Új speciálitás szivarok. A dohány-jövedék igazgatósága, mely az új gyártmányokat folyton figyelemmel kíséri, a speciálitás gyártmányok osztályában már a legközelebbi napokban új szivarfajtát fog „La flor de la Isabella“ név alatt áruba hozatni. E szivarfaj a Cie general de Tabacos de Filipinos gyárból ered, mely gyár minden kiállításnál, így a párisi kiállításán is, arany érmet kapott. Ma már majdnem minden ország dohányjövédék igazgatóságával kötött szerződéseket. Az új szivar a legjobb havannahdohányból készül.

T a n ü g y.

M e g h i v ó.

A Nagy-Küküllő megyei ált. tanítótestület segesvári fiókköre f. évi április hó 26 án d. e. 10 órakor Fejéregyházán az állami iskolában ülést tart melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

T á r g y a k:

1. Elnöki megnyitó.
2. Gyakorlati tanítást tart Rohn Nándorné segesvári áll. isk. tanítónő.
3. A mult ülés jegyzőkönyvének megerősítése.
4. Felolvasás, tartja Gábor Dénes fejéregyházi áll. isk. tanító.
5. Elnöki bejelentések.
6. Felolvasás, tartja Muntean Miklós fejéregyházi gör. kel. tanító.
7. A jövő gyűlés helye, ideje és tárgyainak megállapítása.
8. Pénztári jelentés, tagdíj beszéd.
9. Indítványok.

Gyűlés után közebéd lesz.

Segesvár, 1890. április 10-én.

Rohn Nándor,
elnök.

Benedek Mihály,
jegyző.

M e g h i v ó.

A Kis-Küküllő megyei általános tanító-egyesület évi rendes közgyűlését, Dicső-Szentmártonban, az állami fiu-iskola helyiségében, folyó évi május 6-án d. e. 9 órától kezdve tartja meg, melyre az egyesület rendes és pártoló tagjai, ugyisintén a tanügybarátok tisztelettel meghívotnak.

T á r g y a i:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Pénztárosi jelentés.
4. Könyvtárosi jelentés.
5. Az 1889. évi aug. 20-án tartott III-ik egyetemes gyűlés ismertetése Gyöngyösi István a dicső-szentmártoni áll. iskolák igazgatója által.
6. Az „Eötvös-alap“ ismertetése Csinádi István által.
7. Felolvasás Nyárádi Dénestől.
8. Szavaltat Orbán József által.
9. Tisztujítás.
10. Elnöki bezáró.

Dicső-Szentmártonban, 1890. ápril. 15-én.

Kovács Elek,
elnök.

Bernád Lajos,
jegyző.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. április hó 22-én.

Román papirpénz à 20 frank	9-38	vétel 9-40	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-34	„	9-38 „
Napoleon d'or (aranypénz) . .	9-42	„	9-45 „
Török lira	10-63	„	10-66 „
Arany	5-55	„	5-58 „
Orosz papírrubel	129—	„	130— „

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László. (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyösi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthér Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Kronsteiner Károly

első cs. kir. osztr.-magy. kiz. szab.

Facsád-festék-gyára

Bécsben,

III., főut, 120. sz., saját házában.

Kitüntetve arany érmekkel.

sz. litó a főhercegi és hercegi jószágigazgatóságok, cs. kir. katonai igazgatóságok, az összes vasutak, ipar-, bányá- és kohó-társaságok, a legtöbb építési vállalatok és építésszek, valamint minden gyár- és épületbirtokosok részére.

Ezen facsád-festékek az 1860. év óta vannak a kereskedelemben és előszeretettel használnak mindenféle épületek, különösen: paloták, villák, templomok, iskolák, nyilvános intézetek valamint belső lakhelyiségek stb. színezésére.

Ezek 36 különböző mintában vannak, különként 16 krtól fölfelé, mészen oldhatók száraz állapotban és por-alakban szállítanak s a szín tisztaságát illetőleg az olajmázoláshoz tökéletesen hasonlítanak. (107) 4-10

Mintalap és használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek meg.

Sz. 30.—1890. közgy. (128) 2-3

Árverési hirdetmény.

Szab. kir. Erzsébetváros közönsége tulajdonát képező *szász-ujfalvi, rudályi, hundorfi és szász-ernyei* birtokok 1891. évi január hó 1-ével kezdődő 6 egymásután következő évre 700, 400, 500 és 550 forint kikiáltási árak mellett Erzsébetvárosban a városi közgyűlési teremben 1890. évi május hó 6-án délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe kiadni fognak.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a főjegyzői irodában megtekinthetők.

Szab. kir. Erzsébetváros közönségének 1890. évi ápril hó 14-én tartott üléséből:

Lengyel Márton,
polgármester.

Csiky F. József,
h. főjegyző.

Máriazelli gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési rakomány: Brády Károly gyógyszer-tára Kremsier (Morvaország).

Órási! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sokféle képen utánoztaknak s hamisítanak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellékelt használati utasításán az is fel van tüntetve, hogy az Kremsierben, Guzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazelli Labdacsek.

A Keményszéklés és székredekés ellen, évek óta legjobb hatásúknak bizonyult labdacsek is, sokféle képen hamisítanak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremsier gyógyszerész név aláírására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért, csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsek nem titkos szerek, a gyógyható, anyagaiknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazelli gyomorcseppek és Máriazelli labdacsek kaphatók

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J. Kelemen F. a »Fehér teplotához« cz., Hornung Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H. és Kugler a Hygieához cz. gyógyszer-tárában. Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél; Hosszúfalun Jekelius Gusztáv gyógyszer-tárában; Földvárt Schneider Vilmos gyógyszer-tárában; Kőhalomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Sepsiszentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 16-43

Öltöny-szövetek

valódi gyapjuból, kitűnő

brünni gyártmányok

a legújabb színekben

a tavaszi és nyári idényre

bámulatos olcsón beszerezhetők

Frank & Pernitza

posztógyári raktárból

(35)22-24 Brünmben.

Minták bérmentve. A szabómester urak dúst tartalmu és elegáns kiállítású mintakönyveinket eredeti gyáriárakon kapják.

Nagy raktár egyenruhák szöveiből cs. kir. államhivatalnokok, torna- és tűzoltó-elegyek, stb. stb. számára.

Pontos és solid teljesítése minden megbízásnak, csak utánvét mellett vagy az összeg előleges beküldése ellenében.

Levelezés minden nyelven.

A legjobb

Brünni szöveteket

szállítja eredeti gyári árakon a

SIEGEL-IMHOF

finomposztó-gyár Brünmben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre

elég egy szelvény 3.10 méteres, azaz

4 bécsi ról hosszúságban.

Egy szelvény ára:

→ 4.80 frt. közönséges →

→ 7.15 frt. finom →

→ 10.50 frt. finomabb →

→ 12.40 frt. legfinomabb →

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknek, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czérenszoövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó árúért s pontos szállítáért kezesség vállalatik. (57) 18-40

Minták ingyen s bérmentve.

Építetőknek fontos!

Van szerencsénk a t. cz. közönség tudomására hozni, hogy mindennemű építészeti tervek elkészítését és az építészeti szakmához tartozó kérdések megoldását, továbbá építkezések, beton-munkálatok, vízlecsapolások, nedves falazatok száraz állapotban, vízvezetékek stb. stb. helyreállítását, a legjutányosabb árak és a kellő biztosíték adása mellett elvállalunk. Szolgáltatásainkat igénybe venni szándékozók, szíveskedjenek a buzasoron 558. sz. a. található építészeti irodánkhoz fordulni.

Ugyanitt első minőségű Portland és Roman cement kapható zsákokban a legjutányosabb árban.

(124) 2-6

Gärtner és Mazuchi.

Első erdélyi bank Brassóban.

Hirdetmény.

Az igazgatóság az általános óhajnak engedve, elhatározta, hogy az eddig használatban levő giro-levelek helyett f. év május 1-től kezdve takarékbetéti könyveket fog kibocsátani.

Kivonat a határozatokból:

A legkisebb betét 1 frt.

A betétek kamatozása a betétek napját követő köznapon veszi kezdetét s végződik azon köznapon, mely a visszafizetési napot megelőzi.

Minden év június és december hó végén az egyes betétekre vonatkozólag a kamatok kiszámítatnak, s mint új betétek a tőkéhez csatolva gyűmölösztetnek, a nélkül, hogy a félnek erra vonatkozólag külön kérésére lenne szüksége.

Tőkevisszafizetések 500 frt értékig egyszerű kívánatra teljesítetnek; azonban

500 frtól — 2000 frtig három napi

2000 " — 5000 " öt napi,

5000 " — 10,000 " tizenöt napi és

10,000 frton felüli összegeknél harmincz napi felmondási időnek kell a visszafizetést megelőzni.

A kamatláb további intézkedésig 4 1/2%-ban állapított meg, mely mellett azonban az intézet a 10% tőkekamat-adót maga hordozza.

Első erdélyi bank Brassóban.

(126) 3-*

Üzletnyitási jelentés, Mödlingi czipőgyár

Brassóban, Nagy-utca 493. sz. a. a Czerna-utca sarkán.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy sikerült a hirneves mödlingi czipőgyárat megnyerni arra, hogy helyben is, mint monarchiánk minden nagyobb városában, raktárt nyisson.

A mödlingi czipőgyár, mint a monarchia legnagyobb gyára, ugy erős, tartós, mint csinos munkája, mint pedig solid árai által — mely árak minden czipő talpába benyomatra vannak, minden alkut és versenyt kizárnak — országsszerte a legjobb hírnévnek örvend. — Szükségtelen tehát a további ajánlás és kérem a n. é. közönség becses pártfogását.

Teljes tisztelettel

Springer Ig.,

mint a mödlingi czipőgyár helybeli képviselője.

(120) 5-5

BUDAI
Ráróczy
KESERÜVIZ-FORRÁS

Ezen annyira kedvelt, eddig legjobbnak elismert gyógyhatású hajószőr, orvosi kitűnőségek által mint nélkülözhetetlen házi- és legjobbnak ajánlatik, különösen alteti bajoknál vértörő, aranyeres tüdő-, vese- és scrophulosisos bántalmaknál, hidegláz, köszvény, hókiütés, dugulás stb. ellen. Raktáron frissen minden fűszer-, ásványvíz-kereskedésben, a legtöbb gyógyszer-tár és gyógy-fűszerkereskedésben. (112) 4-10

A forgalmi igazgatóság:

Loser-testvérek. Budapest.

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.